

Вплив музики на структуру ротової рідини (слини) людини

Курик М.В.

Інститут фізики НАН України

03028, Київ-28, пр. Науки,46

тел./факс: (044) 265-08-12;

E-mail: kurik@iop.kiev.ua

Боксер С.Л.

Київський національний медичний університет ім.О. Богомольця

Вперше експериментально показано, що ротова рідина людини реагує на музику, яку вона слухає. Описуються можливі механізми зміни структури ротової рідини, як прояв психоневрологічних процесів в організмі людини.

Однією з важливих умов здоров'я людини є сприятлива гармонізуюча звукофера людини. Дійсно численні дослідження показують, що класична, церковна музика гармонізує біоенергетику організму людини. А як впливає "нова" музика, наприклад рок музика, просто темпова музика, що, до речі сьогодні більш чутна у суспільстві, у першу чергу, у засобах масової інформації (радіо й телебачення), ніж класика? Чомусь ця тема, вплив звукофери на організм людини, досліджена недостатньо або спеціально в силу її негативного впливу на організм людини, спеціально умовчується науками про здоров'я людини. Те, що мова людини, особливо її енергоінформаційні особливості, впливає, як на того, хто її вимовляє, так і на оточуючих її людей, які її чують, впливає на психоемоційні стани людини, на його біоенергетику, на здоров'я, як би не викликає сумніву. Доказом цьому може бути хоча б досягнення як і саме виникнення нової науки - квантової генетики, що успішно розвивається завдяки роботам П. Горяєва [1].

У живому організмі людини всі процеси, що визначають функціональний стан організму як цілісної структури, взаємопов'язані. Існує тісний зв'язок органів і систем організму. Прикладом такого зв'язку, що має велике значення, є взаємозв'язок ротової порожнини з іншими органами й системами організму. Аналізуючи слиновидільні рефлекси, І.П. Павлов встановив закономірність роботи кори головного мозку, указавши, що слинні залози слугують як би периферичним дзеркалом його стану. Установлено, що секреція слини знаходиться під впливом симпатичної й парасимпатичної іннервації.

У роботах І. Григор'єва [2] показано, що за допомогою біохімічних досліджень складу слини людини можна вивчати стан психіки людини. Це означає, що ротова рідина відображає будь-які фізіологічні процеси в організмі, а також вплив різних зовнішніх факторів, у тому числі фізичних полів, на організм людини.

Метою даних досліджень було довести чи змінюється й, якщо змінюється, то яким чином, структура ротової рідини при впливі на людину різної музики.

Для вивчення процесу зміни структури ротової рідини при прослуховуванні людиною відповідної музики, був обраний метод кристаллооптичних досліджень твердої фази ротової рідини [3]. Досліджувалася кристаллооптична структура твердої фази, отримана звичайним способом лефілізації (фазовий перехід: упорядкована рідина - тверда фаза). Будь-які зміни складу, а отже, і структури ротової рідини за рахунок зміни тих або інших фізіологічних процесів в організмі людини, буде відображатися на структурі твердої фази.

Методика експерименту полягала в наступному. Досліджувалася структура ротової рідини (слини) у твердій фазі для відносно здорової людини (немає явних проявів патологічного процесу, особливо для шлунково-кишкового тракту), що прослуховувала один раз класичну гармонічну музику, а другий раз - жорстку рок музику.

За вихідний стан бралася ротова рідина піддослідного, для випадку спокійного стану. Отриману звичайним способом ротову рідину, наносили на попередньо очищене предметне скло й, далі вона висихала при звичайних умовах. Потім протягом певного часу, випробуваний прослуховував класичну музику, знову бралася аналогічним способом ротова рідина й, наносилася на те ж предметне скло, де висушувалася, як і в початковому випадку. Після цього, через певний час, піддослідний прослуховував протягом такого ж часу, як і у випадку класичної музики, і знову бралася порція ротової рідини й усе повторювалося, як і в перших двох випадках.

Отримані структури твердої фази ротової рідини вивчалися за допомогою оптичного мікроскопа. Використовувався оптичний мікроскоп марки NU-2E, фірми "Карл Цейсс", Германія, при лінійному збільшенні рівному 100-120 кратному. Отримані фотографії твердої фази ротової рідини представлені на фото 1 (а, б, в).

Рис. 1.а. Фрактальна структура ротової рідини в нормі

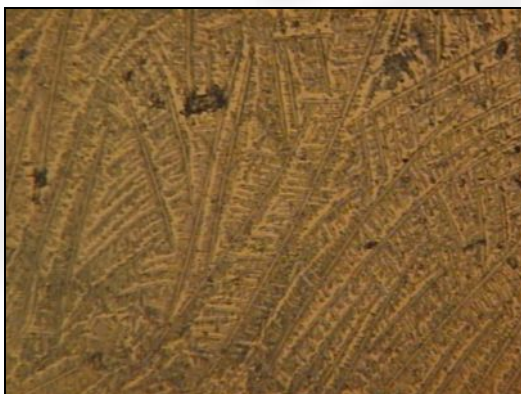

Рис. 1.б. Фрактальна структура ротової рідини після прослуховування класичної музики

Рис. 1.в. Фрактальна структура ротової рідини після прослуховування музики типу жорсткого року

З фотографій випливає, що в спокійному стані організму тверда фаза ротової рідини має фрактальну структуру. Фрактальну структуру дають практично всі природні ліотропні

рідкокристалічні структури [4] у нормі. Саме фрактальність є характерною рисою природних структур.

У випадку прослуховування класичної гармонічної музики структура твердої фази залишається фрактальною, поліпшується сама структура фрактальності (фото 1.б). І зовсім інша картина, практично повністю порушується фрактальність (фото 1.в).

Ці дані є результатом істотної зміни біохімічного складу ротової рідини за рахунок різних психоемоційних станів організму випробуваного при прослуховуванні різної музики.

Таким чином, експериментально показано, що структура ротової рідини є об'єктивним індикатором психоемоційного стану організму людини. Не менш важливим результатом є отриманий об'єктивний факт, що жорсткий рок негативно впливає на стан здоров'я людини. Цей результат має важливе значення для екології звукоsfери людини. Дослідження в цьому напрямку, на наш погляд, є перспективними, особливо для вивчення енергоінформаційних процесів взаємодії в природі.

Література

1. Гаряев П.П. Волновой генетический код. Институт проблем управления РАН. М.1997. 108с.
2. Григорьев И.В. III Международный Конгресс "Слабые и сверхслабые поля и излучения в биологии и медицине. Тезисы АН. 2003, т.1, с.159.
3. Шабалин В.Н., Шатохина С.Н. Морфология биологических жидкостей человека. М. Хризостом. 2001. 304с.
4. Курик М.В. Изв.АН СССР., сер. физ. 1991. 55(9), 1798-1803.